

Пейзажи. Скалисти тераси à la Хитрово. Езера, лесове, гжсталаци, поля — разкошъ. Гебедже, на гарата множество българско население, женски плоски фесове и надъ тѣхъ цвѣтни кърпи, както въ Херцеговина, ура. Писахъ телеграми при пжтуването на генерала, на екзарха, на Вълковича, на Арсениева.

На пладне бѣхме въ Провадия. Скали отъ дветѣ страни, остатъкъ като отъ кула, горе съ А (sic), войници въ редица, кокетни туркини по стрѣхитѣ, предъ дворищата и вънъ. На гарата духовенството, говори попъ Радевъ. Населението е съ дълги коси, или отпредъ бръснато. Седнахме въ колитѣ, азъ, Estignard, Ухтемски, Клоппенбургъ и Стоиловъ, петъ души заедно. Населението тичаше въ галопъ край файтонитѣ. Хубави селянки българки, особена носия, гърдести, бѣли сукмани и червени престилки, ризи съ нашивки. Плѣвенската дружина бѣше тукъ, командиръ е Соколски. Ehencompagnie defilerte [почетна рота дефилира]. Бѣше приготвена кжша за насъ въ града. Князътъ прие депутации. Славковъ е тукашенъ префектъ, Търново — свищовецъ. Тръгнахме за училищата. Селянинъ ми стиска ржката, добре дошли. Намѣрихъ тукъ Голубова като дружиненъ лѣкаръ съ чинъ капитанъ; бѣше съ майорски чинъ въ Мостаръ. Отидохме въ българското училище, учителътъ Ronžé (sic), момичетата пѣха, бѣхме посрещнати съ вѣнецъ и китки още при кжщата, гдето бѣхме слѣзли. Бѣхме и въ българската дълбока, тѣсна черква, кжсо молебствие. Следъ това посетихме турцитѣ въ тѣхния общински домъ, въ стаята гдето се събиратъ; и князътъ поседѣ малко на мендера и пи чаша вода; турчетата на двора ре-вѣха бинъ яшъ и пѣха; подире бѣхме поканени въ джамията, при вратата на която имаминътъ чете особна молитва за княза. Голѣмата радостъ на турцитѣ. Следъ това отидохме при еврейтѣ (40 семейства, 400 души), шпаньоли, еврейчета въ униформа, държа речъ едно малко еврейче съ смѣшни движения, адреси — италиянско-испански. Учителътъ еврейнъ е отъ Италия. Пакъ поседѣхме въ общинската стая.

Dîner за 45 души подъ палатка въ кжщата, гдето бѣхме на квартира. Ние, Gisors (директорътъ на желѣзницата), Станчевъ и Колони, офицери, селяни (между които Дуковъ), турци, евреи и граждани. Седѣхъ между Славкова и Голубова. Произнесоха речи Славковъ, дружинниятъ командиръ две, князътъ пи за Провадия и за плѣвенската дружина. Единъ еврейнъ говори български; турски тостъ. Единъ старецъ (българинъ) селянинъ говори кжсо и сърдечно. На края още единъ гражданинъ говори за предложенията и пр. Офицери вдигнаха княза на ржце. Estignard и Ухтемски tout émus [много се развълнуваха]. Трѣбваше да бжде тукъ Labouchère. Хитрово говори (по македонски) за рускитѣ симпатии, за бждещето на България. Дечицата на дружинния командиръ,